

ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance & Clean Thailand)

พันธกิจ : สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต ยกย่องบรรณาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนแบบบูรณาการ และปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบ ให้มีมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) สูงกว่าร้อยละ ๕๐

วัตถุประสงค์ที่ ๑

สังคมมีพฤติกรรม
ร่วมต้านการทุจริตในวงกว้าง

วัตถุประสงค์ที่ ๒

เกิดวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture)
มุ่งต้านการทุจริตในทุกภาคส่วน

วัตถุประสงค์ที่ ๓

การทุจริตถูกยับยั้งอย่างเท่าทันด้วยนวัตกรรม กลไกป้องกัน
การทุจริตและระบบบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์ที่ ๔

การปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย
มีความรวดเร็ว เป็นธรรมและได้รับความร่วมมือจากประชาชน

วัตถุประสงค์ที่ ๕

ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI)
ของประเทศไทยมีค่าคะแนนในระดับที่สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑

สร้างสังคม
ที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

ยกระดับเจตจำนงทางการเมือง
ในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

สกัดกั้นการทุจริต
เชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

พัฒนาระบบป้องกัน
การทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕

ปฏิรูปกลไกและกระบวนการ
การปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖

ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต
(Corruption Perceptions Index: CPI)
ของประเทศไทย

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์
๑. ระดับความสำเร็จของกระบวนการปรับกระบวนคิด
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุมชนใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต

กลยุทธ์
๑. ปรับฐานความคิดทุกช่วงวัยตั้งแต่ปฐมวัยให้สามารถ
แยกแยะผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม
๒. ส่งเสริมให้มีระบบและกระบวนการกล่อมเกล
ทางสังคมเพื่อต้านทุจริต
๓. ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือ
ต้านทุจริต
๔. เสริมพลังการมีส่วนร่วมของชุมชน (Civic
Participation) และ บูรณาการทุกภาคส่วน เพื่อ
ต่อต้านการทุจริต

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ
๑. ทุกภาคส่วนส่งเสริมการกล่อมเกลทางสังคมและส่งเสริม
การเรียนรู้ในทุกช่วงวัยตั้งแต่ปฐมวัย
๒. การผนึกกำลังและความร่วมมือทุกภาคส่วนในการเปลี่ยน
สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่สังคมที่มีค่านิยมร่วมต้านทุจริต

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์
๑. มีการแสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของ
นักการเมืองต่อสาธารณชน
๒. ร้อยละที่ลดลงของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐที่มีการละเมิด
มาตรฐานทางจริยธรรม
๓. สัดส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกำหนดกลยุทธ์และมาตรการ
ในการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
๔. มีการพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี
ที่มีสัดส่วนเหมาะสมกับการแก้ปัญหา
๕. รัฐบาลให้การสนับสนุนทุนตั้งต้นในการจัดตั้งกองทุนต่อต้าน
การทุจริตสำหรับภาคเอกชนและภาคประชาชน
๖. มีนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งเสริมให้เกิดการกำกับ
ดูแลและควบคุมการดำเนินงานตามเจตจำนงทางการเมืองในการ
ต่อต้านการทุจริตของนักการเมืองที่ได้แสดงไว้ต่อสาธารณชน

กลยุทธ์
๑. พัฒนากลไกการกำหนดให้นักการเมืองแสดงเจตจำนง
ทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตต่อสาธารณชน
๒. เฝ้าระวังการกำกับติดตามมาตรฐานทางจริยธรรมของ
นักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐในทุกระดับ
๓. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนกำหนดกลยุทธ์และมาตรการสำหรับ
เจตจำนงในการต่อต้านการทุจริต
๔. พัฒนาระบบการบริหารงบประมาณด้านการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตเพื่อให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีที่มีสัดส่วนเหมาะสมกับการแก้ปัญหา
๕. ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนต่อต้านการทุจริตสำหรับภาคเอกชน
และภาคประชาชน โดยรัฐให้การสนับสนุนทุนตั้งต้น
๖. ประยุกต์นวัตกรรมในการกำกับดูแลและควบคุม
การดำเนินงานตามเจตจำนงทางการเมืองของพรรคการเมือง
ที่ได้แสดงไว้ต่อสาธารณชน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ
๑. ความตระหนักในความสำคัญของการปฏิบัติเจตจำนงทางการเมืองในการ
ต่อต้านการทุจริตและการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตของคณะรัฐมนตรี สมาชิกรัฐสภา และประชาชน
๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมถึง
เครือข่าย จัดทำแนวทางการจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตในอัตราร้อยละของงบประมาณรายจ่ายประจำปี
เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสม
๓. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแจ้งหรือคัดค้านให้คณะรัฐมนตรี
รัฐสภา และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต้อง
ดำเนินการตามเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตอย่างเร่งด่วน
๔. รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญของการจัดตั้งกองทุนต่อต้านการทุจริตสำหรับ
ภาคเอกชนและภาคประชาชนที่รัฐบาลเป็นผู้ให้การสนับสนุนทุนตั้งต้น

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์
ร้อยละที่ลดลงของคดีการทุจริตเชิงนโยบาย

กลยุทธ์
๑. วางมาตรการเสริมในการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย
บนฐานธรรมาภิบาล
ขั้นการก่อตัวนโยบาย (Policy formation)
ขั้นการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation)
ขั้นตัดสินใจนโยบาย (Policy Decision)
ขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation)
ขั้นการประเมินนโยบาย (Policy Evaluation)
๒. การรายงานผลสะท้อนการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย
(Policy cycle feedback)
๓. การพัฒนานวัตกรรมสำหรับกรรายงานและตรวจสอบ
ธรรมาภิบาลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
๔. ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ ติดตาม และตรวจสอบ
การทุจริตเชิงนโยบายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ
๑. ฝ่ายบริหารให้ความสำคัญและปฏิบัติตามมาตรการเสริม
ธรรมาภิบาลในกระบวนการนโยบาย
๒. ภาคประชาชนและสื่อมวลชนร่วมตรวจสอบการดำเนิน
โครงการของรัฐ

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์
๑. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ
การยับยั้งและป้องกันการทุจริตที่จะเกิดขึ้น
๒. ร้อยละของคดีหรือการร้องเรียนเกี่ยวกับการ
การทุจริตที่ลดลง
๓. ร้อยละความสำเร็จของผลการดำเนินการป้องกัน
การทุจริต

กลยุทธ์
๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันการทุจริต
๒. สร้างกลไกการป้องกันเพื่อยับยั้งการทุจริต
๓. พัฒนาวินิจฉัยและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ
ลดปัญหาการทุจริต
๔. พัฒนารูปแบบการสื่อสารสาธารณะเชิงสร้างสรรค์เพื่อ
ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
๕. การพัฒนา วิเคราะห์และบูรณาการระบบการประเมิน
ด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของ
หน่วยงาน เพื่อเชื่อมโยงกับแนวทางการยกระดับคะแนน
ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index :
CPI) ของประเทศไทย
๖. สนับสนุนให้ภาคเอกชนดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล
๗. พัฒนาระบบและองค์ความรู้เชิงสร้างสรรค์ของ
บุคลากรด้านการป้องกันการทุจริต
๘. การพัฒนาระบบและส่งเสริมการดำเนินการตาม
อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต
ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against
Corruption : UNCAC)

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ
๑. กระบวนการทำงานด้านป้องกันการทุจริตเปลี่ยนแปลงสู่
การทำงานเชิงรุก สามารถป้องกันการทุจริตได้อย่างเท่าทัน
และมีประสิทธิภาพ
๒. มีการบูรณาการการทำงานระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับ
การป้องกันการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์
๑. ระยะเวลาเฉลี่ยของการดำเนินคดีทุจริตจำแนกตาม
ขนาดและประเภทของคดี
๒. ร้อยละของคดีการทุจริตที่ดำเนินการแล้วเสร็จ
จำแนกตามขนาดและประเภทของคดี

กลยุทธ์
๑. ปรับปรุงระบบรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตให้มี
ประสิทธิภาพ
๒. ปรับปรุงการตรวจสอบความเคลื่อนไหวและ
ความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สิน
๓. ปรับปรุงกระบวนการและพัฒนากลไกพิเศษในการ
ปราบปรามการทุจริตที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
๔. ตรากฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายในการ
ปราบปรามการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต
และสอดคล้องกับสนธิสัญญาและมาตรฐานสากล
๕. บูรณาการข้อมูลและข่าวกรองในการปราบปรามการทุจริต
๖. การเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองพยานและผู้แจ้ง
เบาะแส (Whistleblower) และเจ้าหน้าที่ในกระบวนการ
ปราบปรามการทุจริต
๗. พัฒนาระบบและองค์ความรู้เชิงสหวิทยาการของ
เจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต
๘. การเปิดโปงผู้กระทำความผิดให้สาธารณชนรับทราบและ
ตระหนักถึงโทษของการกระทำความผิดเมื่อคดีถึงที่สุด
๙. การเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดีทุจริต
ระหว่างประเทศ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ
๑. การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการ
การปรับปรุงกระบวนการต่าง ๆ ในการปราบปรามการ
ทุจริตทั้งระบบ
๒. การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากฝ่ายนิติบัญญัติ
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางกฎหมายในการร่วมกัน
ออกแบบ ปรับปรุง และบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ
การปราบปรามการทุจริต
๓. ประชาชนและสังคมให้ความสำคัญกับการปราบปราม
การทุจริตและตระหนักถึงผลของการกระทำทุจริต

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์
ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions
Index : CPI) ตามแหล่งสำรวจข้อมูล ๘ แหล่ง
อยู่ในระดับร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป

กลยุทธ์
๑. ศึกษา และกำกับติดตามการยกระดับดัชนีการรับรู้การ
ทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย
๒. บูรณาการเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตเพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต
(Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ
๑. ความร่วมมือของรัฐบาล กระบวนการยุติธรรม
หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ และเอกชนในการต่อต้านการ
ทุจริต
๒. ประสิทธิภาพของกระบวนการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตของประเทศ
๓. การรับรู้ของนักลงทุนต่างชาติ